

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 4ης Ιουνίου 2015 *

«Αίτηση αναιρέσεως — Κρατική ενίσχυση — Συμφωνία μεταξύ της Ουγγαρίας και της εταιρίας πετρελαίου και φυσικού αερίου MOL σχετικά με τα μεταλλευτικά τέλη για την εξόρυξη υδρογονανθράκων — Μεταγενέστερη τροποποίηση του νομικού καθεστώτος αυξάνουσα τον συντελεστή των τελών — Αύξηση των τελών μη εφαρμοζόμενη επί της MOL — Απόφαση κηρύττουσα την ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά — Επιλεκτικός χαρακτήρας»

Στην υπόθεση C-15/14 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2014,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον L. Flynn και την K. Talabér-Ritz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.**, με έδρα τη Βουδαπέστη (Ουγγαρία), εκπροσωπούμενη από την N. Niejahr, Rechtsanwältin, και την F. Carlin, barrister,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin, A. Borg Barthet, M. Berger και F. Biltgen (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Νοεμβρίου 2014,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 22ας Ιανουαρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης MOL κατά Επιτροπής (T-499/10, EU:T:2013:592, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2011/88/ΕΕ της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 2010, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 1/09 (πρώην NN 69/08) που χορηγήθηκε από την Ουγγαρία στη MOL Nyrt. (ΕΕ 2011, L 34, σ. 55, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Η Ουγγαρία υπήγαγε σε ρυθμίσεις το σύνολο των μεταλλευτικών δραστηριοτήτων, μεταξύ των οποίων καταλέγονται οι σχετικές με τους υδρογονάνθρακες δραστηριότητες, με τον νόμο XLVIII του 1993 για την εκμετάλλευση των μεταλλείων (1993. évi XLVIII. törvény a bányászatról, στο εξής: μεταλλευτικός νόμος). Κατά τον νόμο αυτό, τα ρυθμιστικά καθήκοντα ασκούνται από τον αρμόδιο για τα μεταλλεία υπουργό και την επιφορισμένη με τα μεταλλεία αρχή, η οποία επιβλέπει τις μεταλλευτικές δραστηριότητες.
- 3 Ο μεταλλευτικός νόμος προβλέπει ότι η εξόρυξη και η εκμετάλλευση μεταλλευμάτων δύναται να πραγματοποιούνται υπό δύο διαφορετικά έννομα καθεστώτα. Τα άρθρα 8 έως 19 του μεταλλευτικού νόμου καθορίζουν, για τις περιοχές που χαρακτηρίζονται ως «κλειστές», καθεστώς εκχωρήσεως, το οποίο χορηγείται κατόπιν διαδικασίας υποβολής προσφορών για κάθε κλειστή ζώνη, βάσει συμβάσεως υπογραφόμενης μεταξύ του υπεύθυνου για τα μεταλλεία υπουργού και της αναδόχου επιχειρήσεως. Οι χαρακτηριζόμενες ως «ανοιχτές» ζώνες, οι οποίες είναι a priori λιγότερο πλούσιες σε ορυκτά, δύναται να αποτελέσουν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως στο πλαίσιο αδείας εκμεταλλεύσεως χορηγούμενης από την επιφορισμένη με τα μεταλλεία αρχή, εφόσον ο αιτών πληροί τις κατά νόμο προϋποθέσεις.
- 4 Το άρθρο 20 του μεταλλευτικού νόμου ορίζει τους κανόνες βάσει των οποίων καθορίζονται τα καταβλητέα στο Δημόσιο μεταλλευτικά τέλη. Η παράγραφος 11 του εν λόγω άρθρου προβλέπει ότι το ύψος του μεταλλευτικού τέλους υπολογίζεται βάσει ποσοστού το οποίο ορίζεται, ανά περίπτωση, από τον μεταλλευτικό νόμο, από τη σύμβαση εκχωρήσεως ή από τη συναπτόμενη δύναμη του άρθρου 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου σύμβαση. Το άρθρο 20, παράγραφοι 2 έως 7, του νόμου αυτού ορίζει ότι ο συντελεστής του μεταλλευτικού τέλους καθορίζεται από τον μεταλλευτικό νόμο όταν η μεταλλευτική δραστηριότητα λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο αδείας εκμεταλλεύσεως.
- 5 Έως το 2008 ο συντελεστής του μεταλλευτικού τέλους για την εξόρυξη υδρογονανθράκων, αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου, βάσει αδείας εκμεταλλεύσεως, προκειμένου για τα κοιτάσματα των οποίων η εξόρυξη είχε αρχίσει από 1ης Ιανουαρίου 1998 και εντεύθεν, οριζόταν στο 12 % της αξίας της εξορυσσόμενης ποσότητας, ή, προκειμένου για τα κοιτάσματα φυσικού αερίου των οποίων η εξόρυξη είχε αρχίσει προ της 1ης Ιανουαρίου 1998, προέκυπτε από την εφαρμογή μαθηματικού τύπου λαμβάνοντος, μεταξύ άλλων, υπόψη τη μέση τιμή του φυσικού αερίου που αγόραζε η δημόσια υπηρεσία φυσικού αερίου, με κατώτατο συντελεστή 12 %.
- 6 Το άρθρο 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου ορίζει ότι, οσάκις μεταλλευτική επιχείρηση ασκούσα τη δραστηριότητά της βάσει αδείας εκμεταλλεύσεως, ήτοι για εξόρυξη ευρισκομένων σε ανοιχτή ζώνη κοιτασμάτων, δεν έχει αρχίσει την εκμετάλλευση εντός πέντε ετών από της χορηγήσεως της αδείας, δύναται να ζητήσει, άπαξ, από την υπεύθυνη για τα μεταλλεία αρχή την παράταση της εν λόγω προθεσμίας για πέντε κατ' ανώτατο όριο έτη. Σε περίπτωση συμφωνίας με την εν λόγω αρχή, σύμβαση μεταξύ του αρμόδιου για τα μεταλλεία υπουργού και της μεταλλευτικής επιχειρήσεως καθορίζει, για τα κοιτάσματα των οποίων η εξόρυξη έχει παραταθεί, την εξορυσσόμενη ποσότητα που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό του μεταλλευτικού τέλους, καθώς και τον συντελεστή του, ο οποίος πρέπει να είναι υψηλότερος του συντελεστή που εφαρμόζεται κατά την ημερομηνία υποβολής

της αιτήσεως παρατάσεως, χωρίς να υπερβαίνει κατά 1,2 φορές τον συντελεστή αυτόν (στο εξής: τέλος παρατάσεως). Εάν η αίτηση παρατάσεως αφορά περισσότερα από δύο κοιτάσματα, ο συντελεστής του τέλους παρατάσεως εφαρμόζεται επί του συνόλου των κοιτασμάτων της μεταλλευτικής επιχειρήσεως βάσει συμβάσεως πενταετούς τουλάχιστον διάρκειας ισχύος (στο εξής: προσαυξημένο μεταλλευτικό τέλος). Εάν η αίτηση παρατάσεως αφορά περισσότερα από πέντε κοιτάσματα, δύναται να απαιτηθεί εξαιρετικό τέλος, ίσο, κατ' ανώτατο όριο, προς το 20 % του καταβλητέου βάσει του προσαυξημένου μεταλλευτικού τέλους ποσού.

- 7 Ο νόμος CXXXIII του 2007 περί εκμεταλλεύσεως μεταλλείων, ο οποίος τροποποιεί τον νόμο XLVIII του 1993 (2007. évi CXXXIII. törvény a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról, στο εξής: τροποποιηθείς μεταλλευτικός νόμος), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 8 Ιανουαρίου 2008, τροποποιεί τον συντελεστή του μεταλλευτικού τέλους.
- 8 Επομένως, το άρθρο 20, παράγραφος 3, του τροποποιηθέντος μεταλλευτικού νόμου προβλέπει συντελεστή 30 % της αξίας της εξορυσσόμενης ποσότητας για τα κοιτάσματα των οποίων η εξόρυξη άρχισε μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1998 και 31ης Δεκεμβρίου 2007, την εφαρμογή του υφιστάμενου μαθηματικού τύπου στο πλαίσιο του μεταλλευτικού νόμου όσον αφορά τα κοιτάσματα φυσικού αερίου των οποίων η εξόρυξη άρχισε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998, με ελάχιστο συντελεστή τέλους 30 %, και την εφαρμογή διαφοροποιημένου συντελεστή μεταλλευτικού τέλους για τα κοιτάσματα των οποίων η εξόρυξη άρχισε μετά την 1η Ιανουαρίου 2008, αναλόγως της ποσότητας του εξορυσσόμενου αργού πετρελαίου ή φυσικού αερίου, ήτοι συντελεστή 12 % για παραγόμενη ετήσια ποσότητα μη υπερβαίνουσα τα 300 εκατομμύρια m³ φυσικού αερίου ή 50 kt αργού πετρελαίου, συντελεστή 20 % για παραγωγή περιλαμβανόμενη μεταξύ 300 και 500 εκατομμυρίων m³ φυσικού αερίου ή μεταξύ 50 και 200 kt αργού πετρελαίου, και συντελεστή 30 % για παραγωγή υπερβαίνουσα τα 500 εκατομμύρια m³ φυσικού αερίου ή 200 kt αργού πετρελαίου. Τέλος, για όλα τα κοιτάσματα, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας ενάρξεως της εξορύξεώς τους, το οφειλόμενο μεταλλευτικό τέλος προσαυξάνεται κατά 3 ή 6 % εάν η τιμή του αργού πετρελαίου Brent υπερβαίνει τα 80 ή 90 δολάρια Ηνωμένων Πολιτειών (USD) αντιστοίχως.
- 9 Το άρθρο 235 του νόμου LXXXI του 2008 περί τροποποίησης των συντελεστών φόρων και τελών (2008. évi LXXXI. törvény egyes adó- és járuléktörvények módosításáról) τροποποιεί τον μεταλλευτικό νόμο, καθορίζοντας σε 12 % τον συντελεστή του μεταλλευτικού τέλους για τα κοιτάσματα των οποίων η εξόρυξη άρχισε μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1998 και 31ης Δεκεμβρίου 2007 περιλαμβανομένης, καθώς και τον κατώτατο συντελεστή του μεταλλευτικού τέλους που οφείλεται για τα κοιτάσματα φυσικού αερίου των οποίων η εξόρυξη άρχισε προ της 1ης Ιανουαρίου 1998. Η εν λόγω τροποποίηση τέθηκε σε ισχύ στις 23 Ιανουαρίου 2009.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 10 Η MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (στο εξής: MOL) είναι εταιρία με έδρα τη Βουδαπέστη (Ουγγαρία), η οποία δραστηριοποιείται κυρίως στον τομέα της έρευνας και παραγωγής αργού πετρελαίου, φυσικού αερίου και αερίων προϊόντων, στη μεταφορά, αποθήκευση και διανομή προϊόντων που βασίζονται στο αργό πετρέλαιο σε εμπόρους χονδρικής και λιανικής, στη μεταφορά φυσικού αερίου, καθώς και στην παραγωγή και πώληση αλκενίων και πολυολεφινών.
- 11 Στις 19 Σεπτεμβρίου 2005 η MOL ζήτησε την παράταση ισχύος των μεταλλευτικών δικαιωμάτων της όσον αφορά δώδεκα κοιτάσματα υδρογονανθράκων που αποτελούν το αντικείμενο αδείας εκμεταλλεύσεως και των οποίων δεν είχε ακόμα αρχίσει η εξόρυξη.
- 12 Στις 22 Δεκεμβρίου 2005 ο αρμόδιος για τα μεταλλεία υπουργός και η MOL υπέγραψαν συμφωνία παρατάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου (στο εξής: συμφωνία του 2005), παρατείνοντας κατά πέντε έτη την προθεσμία για την έναρξη εκμεταλλεύσεως

των δώδεκα αυτών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων και καθορίζοντας το τέλος παρατάσεως που οφείλει να καταβάλει η MOL στο Δημόσιο για ένα έκαστο των πέντε ετών ως εξής, ήτοι 12 % x 1,050 για το πρώτο έτος, ήτοι 12,600 %, 12 % x 1,038 για το δεύτερο έτος, ήτοι 12,456 %, 12 % x 1,025 για το τρίτο έτος, ήτοι 12,300 %, και 12 % x 1,020 για το τέταρτο και πέμπτο έτος, ήτοι 12,240 %.

- 13 Δυνάμει του σημείου 4 της συμφωνίας του 2005, το προσαυξημένο μεταλλευτικό τέλος εφαρμόζεται, κατά τη διάρκεια περιόδου δεκαπέντε ετών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της συμφωνίας αυτής, σε όλα τα κοιτάσματα που εκμεταλλεύεται ήδη η MOL στο πλαίσιο αδείας εκμεταλλεύσεως, ήτοι 44 κοιτάσματα υδρογονανθράκων των οποίων η παραγωγή άρχισε μετά την 1η Ιανουαρίου 1998 και 93 κοιτάσματα φυσικού αερίου των οποίων η παραγωγή άρχισε πριν από την ημερομηνία αυτή. Ο συντελεστής του προσαυξημένου μεταλλευτικού τέλους του πέμπτου έτους της περιόδου παρατάσεως εφαρμόζεται έως το δέκατο πέμπτο έτος. Όσον αφορά τα κοιτάσματα φυσικού αερίου, ο συντελεστής προσαυξήσεως για κάθε ένα από τα πέντε έτη της παρατάσεως εφαρμόζεται στον μαθηματικό τύπο που καθορίζεται στο άρθρο 20, παράγραφος 3, στοιχείο b, του μεταλλευτικού νόμου, ο δε συντελεστής προσαυξήσεως του πέμπτου έτους εφαρμόζεται έως το δέκατο πέμπτο έτος.
- 14 Το σημείο 6 της συμφωνίας του 2005 προβλέπει την καταβολή εξαιρετικού τέλους ύψους 20 δισεκατομμυρίων ουγγρικών φιορινίων (HUF).
- 15 Το σημείο 9 της εν λόγω συμφωνίας προβλέπει ότι ο συντελεστής του τέλους παρατάσεως, ο συντελεστής του προσαυξημένου μεταλλευτικού τέλους, η βάση υπολογισμού, το ποσοστό και το σύνολο των συντελεστών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εν λόγω τελών καθορίζονται, καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας του 2005, αποκλειστικώς από τις διατάξεις της συμφωνίας αυτής και ότι οι καθοριζόμενοι με την εν λόγω συμφωνία συντελεστές θα παραμείνουν αμετάβλητοι καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της.
- 16 Το σημείο 11 της συμφωνίας του 2005 απαγορεύει τη μονομερή καταγγελία της συμφωνίας αυτής, πλην της περιπτώσεως κατά την οποία τρίτος αποκτήσει πλέον του 25 % του κεφαλαίου της MOL. Προβλέπει επίσης ότι η εν λόγω συμφωνία τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της αποφάσεως της υπεύθυνης για τα μεταλλεία αρχής. Η απόφαση αυτή ελήφθη στις 23 Δεκεμβρίου 2005, όπερ είχε ως αποτέλεσμα την έγκριση της παρατάσεως της προθεσμίας για την έναρξη της εκμεταλλεύσεως των δώδεκα κοιτασμάτων υδρογονανθράκων καθώς και τις καθορισθείσες με τη συμφωνία του 2005 πληρωμές που επιβλήθηκαν στην MOL.
- 17 Κατόπιν καταγγελίας που έλαβε στις 14 Νοεμβρίου 2007, η Επιτροπή, με έγγραφο της 13ης Ιανουαρίου 2009, κοινοποίησε στις ουγγρικές αρχές την απόφασή της να κινήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ τυπική διαδικασία έρευνας ως προς τη συμφωνία του 2005, με την οποία η MOL εξαιρούνταν της αυξήσεως του μεταλλευτικού τέλους που προέκυπτε από τον τροποποιηθέντα μεταλλευτικό νόμο. Η Επιτροπή φρονούσε ότι η συμφωνία του 2005 και οι διατάξεις του τροποποιηθέντος μεταλλευτικού νόμου εντάσσονταν στο πλαίσιο του ιδίου μέτρου (στο εξής: επίμαχο μέτρο), το οποίο είχε ως αποτέλεσμα τη χορήγηση αδικαιολόγητου πλεονεκτήματος στη MOL και, επομένως, συνιστά κρατική ενίσχυση κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Με έγγραφο της 9ης Απριλίου 2009, η Ουγγαρία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αποφάσεως για την κίνηση τυπικής διαδικασίας έρευνας, αμφισβητώντας ότι το εν λόγω μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση.
- 18 Κατόπιν των παρατηρήσεων τις οποίες κατέθεσαν η MOL και η Magyar Bányászati Szövetség (ουγγρική ένωση μεταλλείων), και κατόπιν της εκ μέρους της Ουγγαρίας αποστολής, στις 21 Σεπτεμβρίου 2009 και 12 Ιανουαρίου 2010, των ζητηθέντων από την Επιτροπή εγγράφων, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 9 Ιουνίου 2010, την προσβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με την οποία το επίμαχο μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ασύμβατη με την κοινή αγορά, και η Ουγγαρία πρέπει να ανακτήσει την ενίσχυση από τη MOL.

Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 2010, η MOL άσκησε προσφυγή, ζητώντας την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και, επικουρικώς, την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως στον βαθμό κατά τον οποίο διατάσσει την ανάκτηση των οικείων ποσών.
- 20 Η MOL προέβαλε τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της, αντλούμενους αντιστοίχως από παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθώς και παράβαση των άρθρων 1, στοιχείο β', σημείο ν, και 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 83, σ. 1).
- 21 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η MOL αμφισβήτησε τον χαρακτηρισμό του επίμαχου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως.
- 22 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, ειδικότερα, το δεύτερο επιχείρημα που προβλήθηκε στο πλαίσιο του λόγου αυτού, το οποίο αφορά τη μη επιλεκτικότητα του επίμαχου μέτρου. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, κατ' αρχάς, στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επιτάσσει να καθορίζεται αν, στο πλαίσιο ενός δεδομένου νομικού καθεστώτος, κρατικό μέτρο είναι ικανό να ευνοήσει «ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής» σε σχέση με άλλους, οι οποίοι τελούν, όσον αφορά τον σκοπό που επιδιώκει το εν λόγω καθεστώς, σε παρεμφερή πραγματική και νομική κατάσταση.
- 23 Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το εν προκειμένω επίμαχο μέτρο αποτελείται από δύο στοιχεία, ήτοι, αφενός, τη συμφωνία του 2005, η οποία καθορίζει τους συντελεστές των μεταλλευτικών τελών του συνόλου των κοιτασμάτων της MOL, τα οποία βρίσκονται υπό εκμετάλλευση ή έχει παραταθεί η άδεια εκμεταλλεύσεώς τους, για κάθε ένα από τα δεκαπέντε έτη ισχύος της, και, αφετέρου, τον τροποποιηθέντα μεταλλευτικό νόμο, ο οποίος αυξάνει τους συντελεστές των μεταλλευτικών τελών για όλα τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων για τα οποία έχει χορηγηθεί άδεια εκμεταλλεύσεως, χωρίς να περιλαμβάνει διάταξη αφορώσα τα κοιτάσματα τα οποία έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας παρατάσεως.
- 24 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα καθορισθέντα δυνάμει της συμφωνίας του 2005 τέλη, εφαρμοστέα τόσο στα ήδη υπό εκμετάλλευση κοιτάσματα όσο και στα κοιτάσματα για τα οποία έχουν παραταθεί οι άδειες εκμεταλλεύσεως, ήσαν υψηλότερα των εφαρμοστέων κατά τον χρόνο συνάψεώς της νομίμων τελών και έκρινε ότι η εν λόγω συμφωνία δεν περιλαμβάνει στοιχείο ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
- 25 Στις σκέψεις 64 και 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, εξάλλου, ότι, όταν ένα κράτος συνάπτει με επιχειρηματία συμφωνία μη περιέχουσα στοιχείο ενισχύσεως κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, το γεγονός ότι, στη συνέχεια, μεταβάλλονται οι εξωτερικές προς τη συμφωνία αυτή συνθήκες κατά τρόπον ώστε να χορηγείται στον εν λόγω επιχειρηματία πλεονέκτημα δεν αρκεί ώστε, εξεταζόμενες από κοινού, η συμφωνία και η μεταγενέστερη μεταβολή των εξωτερικών προς τη συμφωνία αυτή συνθηκών να θεωρηθούν ως στοιχεία που συνιστούν κρατική ενίσχυση.
- 26 Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν θα ίσχυε το ίδιο αν οι όροι της συναφθείσας συμφωνίας προτάθηκαν επιλεκτικώς από το κράτος σε έναν ή περισσότερους επιχειρηματίες και όχι βάσει αντικειμενικών κριτηρίων απορρεόντων από πράξη γενικής ισχύος τα οποία είναι εφαρμοστέα σε κάθε επιχειρηματία. Πάντως, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι το γεγονός ότι μόνον ένας επιχειρηματίας συνήψε συμφωνία τέτοιου είδους μπορεί, μεταξύ άλλων, να προκύπτει από τη μη ύπαρξη ενδιαφέροντος εκ μέρους οποιουδήποτε άλλου επιχειρηματία και, επομένως, δεν αρκεί για να αποδείξει τον επιλεκτικό χαρακτήρα της συμφωνίας αυτής.

- 27 Εντέλει, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι για την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ενιαία ενίσχυση μπορεί να αποτελείται από συνδυασμό στοιχείων υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά παρουσιάζουν, λόγω ιδίως της χρονολογικής αλληλουχίας τους, του σκοπού τους και της καταστάσεως της επιχειρήσεως κατά τον χρόνο επελεύσεώς τους, τόσο στενούς δεσμούς ώστε να είναι αδύνατο να διαχωριστούν (βλ., συναφώς, απόφαση *Bouygues και Bouygues Télécom* κατά Επιτροπής κ.λπ. και Επιτροπή κατά Γαλλίας κ.λπ., C-399/10 P και C-401/10 P, EU:C:2013:175, σκέψεις 103 και 104).
- 28 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτών ότι συνδυασμός στοιχείων όπως αυτός τον οποίο προέβαλε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δύναται να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση όταν το κράτος ενεργεί ούτως ώστε να προστατεύει έναν ή περισσότερους επιχειρηματίες, ήδη παρόντες στην αγορά, συνάπτοντας με αυτούς συμφωνία η οποία τους παρέχει εγγυημένους για όλη τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας συντελεστές τελών, έχοντας συγχρόνως την πρόθεση να ασκήσει μεταγενέστερα την κανονιστική του αρμοδιότητα, αυξάνοντας τον συντελεστή του τέλους οπότε οι λοιποί επιχειρηματίες στην αγορά θα περιέλθουν σε δυσμενή θέση, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για νέους επιχειρηματίες ή για ήδη παρόντες στην αγορά επιχειρηματίες.
- 29 Με γνώμονα τα στοιχεία αυτά, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν, εν προκειμένω, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι το επίμαχο μέτρο ήταν επιλεκτικό.
- 30 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, στις σκέψεις 70 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το νομικό πλαίσιο το οποίο διέπει τη σύναψη της συμφωνίας του 2005. Συναφώς, επισήμανε ότι το άρθρο 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα να ζητηθεί παράταση των μεταλλευτικών δικαιωμάτων, δεν εμφανίζεται ως διάταξη επιλεκτικής φύσεως και ούτε από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι οι ουγγρικές αρχές δύναται να αρνηθούν να αρχίσουν διαπραγματεύσεις προς σύναψη τέτοιας συμφωνίας. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε επίσης ότι, καίτοι η εν λόγω διάταξη προβλέπει ότι κάθε μεταλλευτική επιχείρηση μπορεί να ζητήσει την παράταση των μεταλλευτικών της δικαιωμάτων, η επιχείρηση αυτή μπορεί ωστόσο να αποφασίσει να μη ζητήσει παράταση ή να αποφασίσει να μη δεχθεί τους προταθέντες από τις ουγγρικές αρχές συντελεστές, ούτως ώστε να μη συναφθεί καμία συμφωνία.
- 31 Όσον αφορά το περιθώριο εκτιμήσεως που καταλείπει στις ουγγρικές αρχές το άρθρο 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου, ως προς τον συντελεστή του τέλους παρατάσεως, το οποίο καθορίζει, ενδεχομένως, το προσαυξημένο μεταλλευτικό τέλος, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το εν λόγω περιθώριο εκτιμήσεως δεν μπορεί υποχρεωτικώς να θεωρηθεί ευνοϊκό για ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένες παραγωγές σε σχέση με άλλες και, επομένως, να χαρακτηρίζεται ως έχουσες επιλεκτικό χαρακτήρα τις συναφθείσες συμφωνίες παρατάσεως, εφόσον μπορεί να δικαιολογηθεί από διάφορους παράγοντες, όπως ο αριθμός των κοιτασμάτων των οποίων παρατάθηκε η άδεια εκμεταλλεύσεως και η υπολογιζόμενη σημασία τους σε σχέση με τα υπό εκμετάλλευση κοιτάσματα.
- 32 Όσον αφορά την προκειμένη υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το περιθώριο εκτιμήσεως του άρθρου 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου δύναται να παρέχει στη διοίκηση τη δυνατότητα να διασφαλίζει την ίση μεταχείριση μεταξύ επιχειρηματιών αναλόγως του αν βρίσκονται σε παρεμφερείς ή διαφορετικές καταστάσεις, προσαρμόζοντας τις προτάσεις της περί τελών στα χαρακτηριστικά κάθε υποβαλλόμενης αιτήσεως παρατάσεως, και αποτελεί έκφραση εξουσίας εκτιμήσεως οριοθετημένης με αντικειμενικά κριτήρια τα οποία δεν είναι άσχετα του συστήματος τελών που έχει θεσπίσει η επίμαχη κανονιστική ρύθμιση. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, το εν λόγω περιθώριο εκτιμήσεως διακρίνεται, ως εκ της φύσεώς του, από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ύπαρξη τέτοιου περιθωρίου συνδέεται με τη χορήγηση πλεονεκτήματος υπέρ επιχειρηματία εφόσον, εν προκειμένω, είναι χρήσιμο για τη στάθμιση πρόσθετου βάρους επιβαλλόμενου στους επιχειρηματίες ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι απορρέουσες από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επιταγές.

- 33 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από το άρθρο 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου προκύπτει ότι οι συντελεστές του τέλους παρατάσεως και, ενδεχομένως, οι συντελεστές του προσαυξημένου μεταλλευτικού τέλους καθορίζονται αποκλειστικώς με τη συμφωνία παρατάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 11, του μεταλλευτικού νόμου.
- 34 Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, στη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι οι καθορισθέντες ανά έτος ισχύος της εν λόγω συμφωνίας συντελεστές είναι το αποτέλεσμα διαπραγματεύσεως δεν αρκεί για να προσδώσει στη συμφωνία του 2005 επιλεκτικό χαρακτήρα και διαφορετική θα ήταν η περίπτωση μόνον αν οι ουγγρικές αρχές είχαν ασκήσει το περιθώριο εκτιμήσεώς τους, κατά τις διαπραγματεύσεις που κατέληξαν στη συμφωνία αυτή, κατά τρόπον ευνοούντα τη MOL δεχόμενες χαμηλό επίπεδο τελών χωρίς αντικειμενικό λόγο λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της αυξήσεως των τελών σε περίπτωση παρατάσεως της ισχύος της αδείας εκμεταλλεύσεως και εις βάρος κάθε άλλου επιχειρηματία ο οποίος επεδίωξε να παρατείνει τα μεταλλευτικά του δικαιώματα ή, ελλείψει τέτοιου επιχειρηματία, ενώπιον συγκεκριμένων στοιχείων για την ύπαρξη μη δικαιολογημένης ευνοϊκής συμπεριφοράς υπέρ της MOL.
- 35 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν η Επιτροπή απέδειξε τον επιλεκτικό χαρακτήρα της συμφωνίας του 2005, μεταξύ άλλων λαμβανομένης υπόψη της ρήτρας που καθορίζει επακριβώς τον συντελεστή του προσαυξημένου μεταλλευτικού τέλους για κάθε ένα από τα δεκαπέντε έτη ισχύος της και της ρήτρας που προβλέπει ότι οι ούτως καθορισθέντες συντελεστές παραμένουν αμετάβλητοι.
- 36 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, κατ' αρχάς, στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο μεταλλευτικός νόμος είναι διατυπωμένος κατά γενικό τρόπο όσον αφορά τις επιχειρήσεις στις οποίες δύναται να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του άρθρου 26/A, παράγραφος 5, του εν λόγω νόμου. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε επίσης, στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή απλώς διαπίστωσε ότι η MOL ήταν η μόνη επιχείρηση η οποία συνήψε, στην πράξη, συμφωνία παρατάσεως στον τομέα των υδρογονανθράκων. Ωστόσο, κατά το Γενικό Δικαστήριο, το γεγονός αυτό δύναται να εξηγηθεί λόγω ελλείψεως ενδιαφέροντος εκ μέρους άλλων επιχειρηματιών και, επομένως, λόγω μη υπάρξεως αιτήσεως παρατάσεως ή λόγω μη υπάρξεως συμφωνίας μεταξύ των μερών επί των συντελεστών του τέλους παρατάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτών ότι, στις δύο αυτές υποθετικές περιπτώσεις, εφόσον τα κριτήρια που έθεσε ο μεταλλευτικός νόμος περί της συνάψεως συμφωνίας παρατάσεως είναι αντικειμενικά και εφαρμοστέα σε κάθε δυνητικά ενδιαφερόμενο επιχειρηματία ο οποίος τα πληροί, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η συμφωνία του 2005 έχει επιλεκτικό χαρακτήρα.
- 37 Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, καθορίζοντας τον συντελεστή του προσαυξημένου μεταλλευτικού τέλους για κάθε ένα από τα δεκαπέντε έτη της διάρκειας ισχύος της συμφωνίας του 2005 και προβλέποντας ότι οι ούτως καθορισθέντες συντελεστές παραμένουν αμετάβλητοι, η MOL και η Ουγγαρία εφάρμοσαν απλώς τις διατάξεις των άρθρων 20, παράγραφος 11, και 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου.
- 38 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε, στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι συντελεστές που ορίζονται δυνάμει της συμφωνίας του 2005 εφαρμόζονται σε όλα τα κοιτάσματα που εκμεταλλεύεται η MOL στο πλαίσιο αδείας εκμεταλλεύσεως, ήτοι σε 44 κοιτάσματα υδρογονανθράκων και σε 93 κοιτάσματα φυσικού αερίου, ενώ η παράταση αφορά μόνον 12 άλλα κοιτάσματα των οποίων δεν είχε αρχίσει η εκμετάλλευση κατά τον χρόνο συνάψεως της εν λόγω συμφωνίας. Επομένως, το γεγονός ότι ο συντελεστής αυξήσεως τοποθετείται κάτω του ανωτάτου ορίου του 1,2 και, ειδικότερα, μεταξύ 1,02 και 1,05 μπορεί να εξηγηθεί αντικειμενικώς από την αμελητέα σημασία των κοιτασμάτων τα οποία αφορά η παράταση σε σχέση με τα ευρισκόμενα υπό εκμετάλλευση το 2005 κοιτάσματα. Ωστόσο, εφόσον η Επιτροπή δεν εξέτασε την πτυχή αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι από την προσβαλλομένη απόφαση δεν προκύπτει κανένα στοιχείο για

προτιμησιακή μεταχείριση της MOL και δεν τεκμαίρεται ότι η MOL είχε ευνοϊκή μεταχείριση σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση ευρισκόμενη δυνητικώς σε παρεμφερή κατάσταση με τη δική της.

- 39 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 80 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι, μολονότι η Επιτροπή ανέφερε ότι υφίστανται πολλές άλλες συμφωνίες παρατάσεως συναφθείσες με μεταλλευτικές επιχειρήσεις του τομέα των στερεών ορυκτών, δεν ανεζήτησε περαιτέρω πληροφορίες επ' αυτού από τις ουγγρικές αρχές και δεν τις συνεκτίμησε στην προσβαλλομένη απόφαση, από την οποία προκύπτει, εξάλλου, ότι ο επιλεκτικός χαρακτήρας του επίμαχου μέτρου απορρέει από την επιλεκτικότητα της συμφωνίας του 2005 και όχι από τη φύση των εξορυσσόμενων ορυκτών, τους συντελεστές τελών που εφαρμόζονται στις εν λόγω κατηγορίες ορυκτών ή το γεγονός ότι οι συντελεστές αυτοί δεν θα μεταβάλλονταν μεταγενέστερα. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι, με την προσέγγισή της, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία μέσω των οποίων θα ήταν σε θέση να εκτιμήσει αν η συμφωνία του 2005 ήταν επιλεκτική ως προς τη MOL, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως που είχε δημιουργηθεί από άλλες συμφωνίες παρατάσεως, επίσης συναφθείσες βάσει του άρθρου 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου.
- 40 Λαμβανομένων υπόψη όλων των στοιχείων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποδείχθηκε ο επιλεκτικός χαρακτήρας της συμφωνίας του 2005.
- 41 Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, στη σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι η αύξηση των τελών δυνάμει του τροποποιηθέντος μεταλλευτικού νόμου, ο οποίος ετέθη σε ισχύ το 2008, επήλθε στο πλαίσιο αυξήσεως των διεθνών τιμών του αργού πετρελαίου. Εξ αυτού, συνήγαγε ότι, εφόσον η Επιτροπή δεν προέβαλε ότι η συμφωνία του 2005 είχε συναφθεί ενόψει της αναμενόμενης αυξήσεως των μεταλλευτικών τελών, ο συνδυασμός της συμφωνίας αυτής και του τροποποιηθέντος μεταλλευτικού νόμου δεν θα ήταν δυνατόν να χαρακτηριστεί θεμιτώς κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
- 42 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή της MOL και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 43 Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει έναν μόνο λόγο, αντλούμενο από πλάνη περί το δίκαιο καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως την προϋπόθεση περί επιλεκτικότητας του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 44 Ο λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει τέσσερα σκέλη.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 45 Κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασύμβατες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως.
- 46 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για τον χαρακτηρισμό μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ απαιτείται να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που τάσσει η διάταξη αυτή (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 47 Επομένως, έχει αποδειχθεί ότι, προκειμένου εθνικό μέτρο να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, πρέπει, πρώτον, να πρόκειται για παρέμβαση εκ μέρους του κράτους ή μέσω κρατικών πόρων, δεύτερον, η παρέμβαση αυτή πρέπει να μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, τρίτον, πρέπει να χορηγεί πλεονέκτημα στον δικαιούχο και, τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 48 Στην υπό κρίση υπόθεση, τίθενται υπό αμφισβήτηση μόνον η ερμηνεία και η εφαρμογή της τρίτης προϋποθέσεως σύμφωνα με την οποία το επίμαχο μέτρο πρέπει να παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα στον δικαιούχο του.

Επί του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 49 Η Επιτροπή επικρίνει την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ανάλυση του νομικού πλαισίου που διέπει τη συμφωνία του 2005 και, ειδικότερα, του περιθωρίου εκτιμήσεως που καταλείπεται στις ουγκρικές αρχές ως προς την επιλογή της συνάψεως ή μη συμφωνίας παρατάσεως και ως προς το ύψος του τέλους που καθορίζεται με μια τέτοια συμφωνία.
- 50 Πρώτον, η Επιτροπή διατείνεται ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εξέταση του περιθωρίου εκτιμήσεως που καταλείπεται στις ουγκρικές αρχές όσον αφορά τη σύναψη συμφωνίας παρατάσεως, στις σκέψεις 70 έως 74 και 79 έως 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.
- 51 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε ότι οι ουγκρικές αρχές υποχρεούνται να συνάπτουν συμφωνία παρατάσεως κατόπιν διαπραγματεύσεως, αλλά επισήμανε, στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά την Ουγγαρία, «η σύναψη τέτοιας συμφωνίας δεν είναι υποχρεωτική»· κατόπιν διαπίστωσε, στη σκέψη 77 της ίδιας αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι η MOL είναι η μόνη παραγωγός υδρογονανθράκων που έχει συνάψει συμφωνία παρατάσεως μπορεί να εξηγηθεί από τη μη ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ των μερών επί των συντελεστών του τέλους παρατάσεως.
- 52 Επομένως, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι ο μεταλλευτικός νόμος παρέχει στις ουγκρικές αρχές περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο τους επιτρέπει να αποφασίζουν υπέρ ή κατά της συνάψεως συμφωνίας παρατάσεως, η οποία δεν υπόκειται σε αντικειμενικά κριτήρια και, επομένως, είναι επιλεκτικής φύσεως. Εξάλλου, η Επιτροπή φρονεί ότι δεν ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι οι μεταλλευτικές επιχειρήσεις έχουν την επιλογή να ζητούν ή να μη ζητούν παράταση, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 53 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναιρεθεί η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν αποδείχθηκε ο επιλεκτικός χαρακτήρας του επίμαχου μέτρου.
- 54 Συγκεκριμένα, η κρίση αυτή έρχεται σε αντίφαση με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και, ειδικότερα, με την απόφαση Γαλλία κατά Επιτροπής (C-241/94, EU:C:1996:353, σκέψεις 23 και 24), με την οποία το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, λόγω του σκοπού και της όλης οικονομίας του, με το επίμαχο σύστημα ορισμένες επιχειρήσεις μπορούν να βρεθούν σε ευνοϊκότερη κατάσταση σε σχέση με άλλες εφόσον η αρμόδια αρχή διαθέτει διακριτική ευχέρεια που της παρέχει τη δυνατότητα να διαφοροποιεί τη χρηματοδοτική της παρέμβαση σε συνάρτηση με διάφορα στοιχεία, όπως είναι, ιδίως, η επιλογή των δικαιούχων, το ύψος της χρηματοδοτικής παρεμβάσεως και οι συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιείται η σχετική παρέμβαση. Δεν λαμβάνει επίσης υπόψη την απόφαση P (C-6/12,

EU:C:2013:525, σκέψη 27), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι, όταν η εθνική κανονιστική ρύθμιση παρέχει εξουσία εκτιμήσεως στις εθνικές αρχές όσον αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής του επίμαχου μέτρου, οι αποφάσεις των αρχών αυτών δεν έχουν επιλεκτικό χαρακτήρα μόνον αν η εξουσία τους εκτιμήσεως πληροί αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία δεν συνδέονται με το σύστημα που προβλέπει η επίμαχη κανονιστική ρύθμιση.

- 55 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου είναι επίσης εσφαλμένη καθόσον αγνοεί τη διακριτική ευχέρεια η οποία παρέχεται στις ουγγρικές αρχές ως προς το ύψος του μεταλλευτικού τέλους που καθορίζουν σε συμφωνία παρατάσεως. Ωστόσο, η διακριτική αυτή ευχέρεια είναι ικανή να καταστήσει τη συμφωνία του 2005 επιλεκτική.
- 56 Κατά την Επιτροπή, οι παρατιθέμενοι στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο λόγοι για τους οποίους το εν λόγω περιθώριο εκτιμήσεως δύναται να παρέχει στη διοίκηση τη δυνατότητα να διασφαλίζει την ίση μεταχείριση μεταξύ των επιχειρηματιών, δεν αποτελούν στο εθνικό νομοθετικό πλαίσιο στοιχεία καθορίζοντα το ύψος προσαυξήσεως του μεταλλευτικού τέλους και, επομένως, συνιστούν απλές εικασίες. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε τη νομολογία του Δικαστηρίου, μεταξύ άλλων τις αποφάσεις Γαλλία κατά Επιτροπής (C-241/94, EU:C:1996:353), Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313), DM Transport (C-256/97, EU:C:1999:332), P (C-6/12, EU:C:2013:525), Ministerio de Defensa και Navantia (C-522/13, EU:C:2014:2262), καθώς και British Telecommunications κατά Επιτροπής (C-620/13 P, EU:C:2014:2309).
- 57 Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι η συμφωνία του 2005 προκάλεσε επιβάρυνση για τη MOL κατά τον χρόνο συνάψεώς της δεν της αφαιρεί τον επιλεκτικό χαρακτήρα της.
- 58 Η MOL αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της Επιτροπής ισχυριζόμενη, αφενός, ότι από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι το άρθρο 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου καταλείπει περιθώριο εκτιμήσεως στις ουγγρικές αρχές ως προς τη σύναψη συμφωνίας παρατάσεως και, αφετέρου, ότι η επικληθείσα από την Επιτροπή νομολογία δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 59 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 47 των προτάσεών του, η προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα που απορρέει από το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να διακρίνεται από τη συνεπακόλουθη διαπίστωση οικονομικού πλεονεκτήματος εφόσον, όταν η Επιτροπή διαπιστώσει την ύπαρξη πλεονεκτήματος, υπό την ευρεία του όρου έννοια, απορρέοντος άμεσα ή έμμεσα από συγκεκριμένο μέτρο, υποχρεούται να αποδείξει, περαιτέρω, ότι το πλεονέκτημα αυτό ευνοεί ειδικώς μία ή πλείονες επιχειρήσεις. Προς τούτο, η Επιτροπή υπέχει, ειδικότερα, την υποχρέωση να αποδείξει ότι το επίμαχο μέτρο εισάγει διαφοροποιήσεις μεταξύ των επιχειρήσεων οι οποίες, από πλευράς του επιδιωκόμενου σκοπού, ευρίσκονται σε ανάλογη κατάσταση. Επομένως, πρέπει το πλεονέκτημα να παρέχεται επιλεκτικώς και να είναι ικανό να θέσει ορισμένες επιχειρήσεις σε ευνοϊκότερη θέση από άλλες.
- 60 Πάντως, παρατηρείται ότι η προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα διαφέρει αναλόγως του αν το επίμαχο μέτρο προβλέπεται ως γενικό καθεστώς ενισχύσεων ή ως ατομική ενίσχυση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, βάσει της διαπιστώσεως του οικονομικού πλεονεκτήματος μπορεί, κατ' αρχήν, να τεκμαίρεται ο επιλεκτικός χαρακτήρας του μέτρου. Αντιθέτως, κατά την εξέταση γενικού καθεστώτος ενισχύσεως, πρέπει να διαπιστωθεί αν το επίμαχο μέτρο, παρά το ότι παρέχει πλεονέκτημα γενικής ισχύος, τούτο αποβαίνει αποκλειστικώς υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων τομέων δραστηριοτήτων.

- 61 Επομένως, η ενδεικνυόμενη παράμετρος της συγκρίσεως προς απόδειξη του επιλεκτικού χαρακτήρα του επίμαχου μέτρου στην υπό κρίση υπόθεση συνίσταται στην εξακρίβωση του κατά πόσον η διαδικασία συνάψεως και καθορισμού των όρων της συμφωνίας παρατάσεως των μεταλλευτικών δικαιωμάτων, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου, διαφοροποιεί τους επιχειρηματίες οι οποίοι, από απόψεως του επιδιωκόμενου σκοπού, ευρίσκονται σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση, διαφοροποίηση η οποία δεν δικαιολογείται από τη φύση και την οικονομία του επίμαχου συστήματος.
- 62 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η υπό κρίση υπόθεση διακρίνεται σαφώς από τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις τις οποίες επικαλέστηκε η Επιτροπή προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, υπομνησθείσες στις σκέψεις 54 και 56 της παρούσας αποφάσεως, με σκοπό να επικρίνει την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ανάλυση του νομικού πλαισίου που διέπει τη συμφωνία του 2005.
- 63 Συγκεκριμένα, οι εν λόγω υποθέσεις αφορούσαν διατάξεις του εθνικού δικαίου παρέχουσες ελαφρύνσεις φόρων ή άλλων επιβαρύνσεων (αποφάσεις Γαλλία κατά Επιτροπής, C-241/94, EU:C:1996:353· Piaggio, C-295/97, EU:C:1999:313· DM Transport, C-256/97, EU:C:1999:332· P, C-6/12, EU:C:2013:525· Ministerio de Defensa και Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, καθώς και British Telecommunications κατά Επιτροπής, C-620/13 P, EU:C:2014:2309), ή ακόμα εξαιρέσεις σε θέματα πτωχεύσεων (απόφαση Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:579).
- 64 Ωστόσο, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 86 των προτάσεών του, υφίσταται θεμελιώδης διαφορά μεταξύ, αφενός, της εξετάσεως του επιλεκτικού χαρακτήρα των γενικών καθεστώτων φορολογικών απαλλαγών ή ελαφρύνσεων οι οποίες, εξ ορισμού, παρέχουν πλεονέκτημα και, αφετέρου, της εξετάσεως του επιλεκτικού χαρακτήρα των προαιρετικών διατάξεων του εθνικού δικαίου που προβλέπουν την επιβολή πρόσθετων επιβαρύνσεων. Στην περίπτωση κατά την οποία οι εθνικές αρχές επιβάλλουν τέτοιες επιβαρύνσεις προκειμένου να εξασφαλίσουν την ίση μεταχείριση των επιχειρηματιών, το γεγονός και μόνον ότι οι εν λόγω αρχές διαθέτουν εκ του νόμου ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως, και όχι απεριόριστο, όπως διατείνεται η Επιτροπή με την αίτησή της αναιρέσεως, δεν αρκεί για τη θεμελίωση του επιλεκτικού χαρακτήρα του αντίστοιχου καθεστώτος.
- 65 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται, αφενός, ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίμαχο περιθώριο εκτιμήσεως στην υπό κρίση υπόθεση είναι χρήσιμο για τη στάθμιση πρόσθετου βάρους επιβαλλόμενου στους επιχειρηματίες ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι απορρέουσες από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επιταγές και, επομένως, διακρίνεται, ως εκ της φύσεώς του, από τις περιπτώσεις στις οποίες το περιθώριο αυτό συνδέεται με την παροχή πλεονεκτήματος υπέρ συγκεκριμένου επιχειρηματία.
- 66 Αφετέρου, δεν μπορεί βασίμως να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι οι καθορισθέντες ανά έτος ισχύος της συμφωνίας του 2005 συντελεστές είναι το αποτέλεσμα διαπραγματεύσεως δεν αρκεί για να προσδώσει στη συμφωνία αυτή επιλεκτικό χαρακτήρα και διαφορετική θα ήταν η περίπτωση μόνον αν οι ουγγρικές αρχές είχαν ασκήσει το περιθώριο εκτιμήσεώς τους κατά τρόπον ευνοούντα τη MOL δεχόμενες χαμηλό επίπεδο τελών χωρίς αντικειμενικό λόγο λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της αυξήσεως των τελών σε περίπτωση παρατάσεως της ισχύος της αδείας εκμεταλλεύσεως και εις βάρος κάθε άλλου επιχειρηματία ο οποίος επεδίωξε να παρατείνει τα μεταλλευτικά του δικαιώματα ή, ελλείψει τέτοιου επιχειρηματία, ενώπιον συγκεκριμένων στοιχείων για την ύπαρξη μη δικαιολογημένης ευνοϊκής συμπεριφοράς υπέρ της MOL.
- 67 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο, για να καθορίσει αν η Επιτροπή απέδειξε τον επιλεκτικό χαρακτήρα της συμφωνίας του 2005, ανέλυσε, αφενός, στη σκέψη 79 της εν λόγω αποφάσεως, τους συντελεστές που ορίζονται δυνάμει της συμφωνίας αυτής και διαπίστωσε ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει καμία ένδειξη αδικαιολόγητης προτιμησιακής μεταχειρίσεως της MOL και, ως εκ

τούτου, δεν τεκμαίρεται ότι η MOL είχε ευνοϊκή μεταχείριση σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση ευρισκόμενη δυνητικώς σε παρεμφερή κατάσταση με τη δική της κατά την έννοια της παρατεθείσας στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως νομολογίας.

- 68 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, καίτοι η Επιτροπή ανέφερε ότι υφίστανται άλλες συμφωνίες παρατάσεως στον τομέα των στερεών ορυκτών, δεν τις συνεκτίμησε και, επομένως, δεν έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία βάσει των οποίων θα ήταν σε θέση να εκτιμήσει αν η συμφωνία του 2005 ήταν επιλεκτικού χαρακτήρα όσον αφορά τη MOL, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως που έχει δημιουργηθεί από άλλες συμφωνίες παρατάσεως μεταλλευτικών δικαιωμάτων, οι οποίες επίσης έχουν συναφθεί βάσει του άρθρου 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου.
- 69 Σύμφωνα με την ανάλυση στην οποία προέβη στις σκέψεις 70 έως 74 και 79 έως 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο μπόρεσε ορθώς να κρίνει στη σκέψη 81 της ίδιας αποφάσεως, ότι, λαμβανομένων υπόψη, πρώτον, της μη υπάρξεως επιλεκτικότητας χαρακτηρίζουσας το νομικό πλαίσιο που διέπει τη σύναψη συμφωνιών παρατάσεως καθώς και στοιχείων δικαιολογούντων τη χορήγηση περιθωρίου εκτιμήσεως και, δεύτερον, της μη υπάρξεως κανενός στοιχείου περί του ότι οι αρχές αυτές επεφύλαξαν ευνοϊκή μεταχείριση στη MOL σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση ευρισκόμενη σε παρεμφερή κατάσταση, ο επιλεκτικός χαρακτήρας της συμφωνίας του 2005 δεν μπορεί να θεωρηθεί αποδεδειγμένος.
- 70 Λαμβανομένων υπόψη όλων των στοιχείων αυτών, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε καμία πλάνη περί το δίκαιο εξετάζοντας, στις σκέψεις 70 έως 74 και 79 έως 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το νομικό πλαίσιο που διέπει τη σύναψη της συμφωνίας του 2005.
- 71 Επομένως, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 72 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στις σκέψεις 76 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ύπαρξη αντικειμενικών κριτηρίων αποκλείει κατ' ανάγκη οιονδήποτε επιλεκτικό χαρακτήρα, αγνόησε τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία η χρήση αντικειμενικών κριτηρίων για να καθορισθεί αν ορισμένες επιχειρήσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής εθνικού μέτρου δεν καταλήγει οπωσδήποτε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει επιλεκτικός χαρακτήρας (βλ., συναφώς, αποφάσεις Ισπανία κατά Επιτροπής, C-409/00, EU:C:2003:92, σκέψη 49, καθώς και GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, σκέψεις 35 και 39).
- 73 Συνεπώς, πρέπει να αναιρεθούν οι σκέψεις 76 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθώς και το συμπέρασμα που άντλησε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 81 και 83 της ίδιας αποφάσεως, ότι ο επιλεκτικός χαρακτήρας της συμφωνίας του 2005 και του επίμαχου μέτρου δεν μπορεί να θεωρηθεί αποδεδειγμένος.
- 74 Η MOL διατείνεται ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής βασίζεται σε εσφαλμένη κατανόηση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και ότι η επικληθείσα από την Επιτροπή νομολογία δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 75 Επισημαίνεται ότι, στις σκέψεις 76 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε το νομικό πλαίσιο που διέπει τη σύναψη συμφωνιών παρατάσεως των μεταλλευτικών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η συμφωνία του 2005, όπως προκύπτει από το άρθρο 26/A, παράγραφος 5, του μεταλλευτικού νόμου.
- 76 Προς τούτο, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον ο καθορισμός του συντελεστή του μεταλλευτικού τέλους πληροί αντικειμενικά κριτήρια εφαρμοστέα σε κάθε δυνητικώς ενδιαφερόμενο επιχειρηματία. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, κατ' αρχάς, στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο μεταλλευτικός νόμος ήταν διατυπωμένος κατά γενικό τρόπο όσον αφορά τις επιχειρήσεις οι οποίες ηδύναντο να επωφεληθούν της παρατάσεως των μεταλλευτικών τελών. Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 77 της εν λόγω αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι η MOL ήταν η μόνη επιχείρηση η οποία συνήψε συμφωνία παρατάσεως στον τομέα των υδρογονανθράκων δεν συνιστά κατ' ανάγκη στοιχείο επιλεκτικού χαρακτήρα, εφόσον τα κριτήρια συνάψεως τέτοιας συμφωνίας είναι αντικειμενικά και εφαρμοστέα σε κάθε δυνητικώς ενδιαφερόμενο επιχειρηματία, η δε μη ύπαρξη λοιπών συμφωνιών μπορεί να προκύπτει από απόφαση των επιχειρήσεων να μη ζητήσουν παράταση των μεταλλευτικών τελών. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα προσαυξημένα μεταλλευτικά τέλη που καθορίστηκαν για τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας του 2005 προκύπτουν από απλή εφαρμογή των διατάξεων του μεταλλευτικού νόμου.
- 77 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η Επιτροπή, προσάπτοντας στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε ότι η ύπαρξη αντικειμενικών κριτηρίων αποκλείει κατ' ανάγκη τον επιλεκτικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, αγνόησε τη νομολογία σύμφωνα με την οποία ο επιλεκτικός χαρακτήρας καθεστώτος ενισχύσεων δεν μπορεί να αποκλειστεί για τον λόγο και μόνον ότι οι δικαιούχοι προσδιορίζονται μέσω αντικειμενικών κριτηρίων (αποφάσεις Ισπανία κατά Επιτροπής, C-409/00, EU:C:2003:92, σκέψη 49, καθώς και GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, σκέψεις 35 και 39), αντιλαμβάνεται εσφαλμένως την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.
- 78 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι, όπως υποστηρίζει η MOL, στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι εν λόγω αποφάσεις, το Δικαστήριο ασχολήθηκε με το ζήτημα αν οι δικαιούχοι καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων προσδιορίζονται μέσω αντικειμενικών κριτηρίων. Επομένως, μεταξύ άλλων, με την απόφαση GEMO (C-126/01, EU:C:2003:622), το Δικαστήριο έκρινε ότι, παρά τον κατά την εθνική νομοθεσία προσδιορισμό των δικαιούχων του εν λόγω συστήματος σύμφωνα με αντικειμενικά και φαινομενικώς γενικά κριτήρια, τα αποτελέσματα του συστήματος αυτού εκδηλώνονται κατ' ουσίαν υπέρ των κτηνοτρόφων και των σφαγείων.
- 79 Ωστόσο, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 91 των προτάσεών του, το ζήτημα αυτό δεν τίθεται εν αμφιβόλω στην υπό κρίση υπόθεση, οπότε η απορρέουσα από τις αποφάσεις αυτές νομολογία δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή.
- 80 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του τρίτου και τέταρτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

- 81 Δεδομένου ότι τα προβληθέντα προς στήριξη του τρίτου και του τέταρτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως επιχειρήματα συνδέονται στενώς μεταξύ τους, πρέπει να εξετασθούν από κοινού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 82 Η Επιτροπή προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι, στις σκέψεις 64 και 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι η ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος δεν μπορεί να συνάγεται από το γεγονός και μόνον ότι ένας επιχειρηματίας βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση σε σχέση με άλλους επιχειρηματίες, εφόσον το οικείο κράτος μέλος απλώς άσκησε, δικαιολογημένα, την κανονιστική εξουσία του κατόπιν εξελίξεως της αγοράς.
- 83 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε τη νομολογία σύμφωνα με την οποία, για την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δεν ασκεί επιρροή αν η κατάσταση του τεκμαιρόμενου ως ωφελούμενου από το επίμαχο μέτρο βελτιώθηκε ή επιδεινώθηκε προϊόντος του χρόνου (αποφάσεις Ελλάδα κατά Επιτροπής, 57/86, EU:C:1988:284, σκέψη 10, καθώς και Adria-Wien Pipeline και Wieterdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, EU:C:2001:598, σκέψη 41).
- 84 Κατά την Επιτροπή, το στοιχείο που έχει σημασία είναι ότι, μετά τις 8 Ιανουαρίου 2008, η MOL ήταν η μόνη επιχείρηση η οποία περιήλθε σε πλεονεκτική θέση όσον αφορά το ύψος του επιβαλλόμενου επί των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων τέλους.
- 85 Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει, αφενός, ότι, καθόσον η επίμαχη εξέλιξη συνίσταται σε νομοθετική τροποποίηση την οποία το κράτος μέλος ηδύνατο να αποφασίσει κατά βούληση, η υιοθετηθείσα από το Γενικό Δικαστήριο προσέγγιση παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επικαλεστούν τη μη ύπαρξη επιλεκτικότητας με βάση τις μεθόδους που εφαρμόζουν. Αφετέρου, στις σκέψεις 67 και 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κακώς συνέδεσε την εκτίμηση του επιλεκτικού χαρακτήρα της συμφωνίας του 2005 και, επομένως, του επίμαχου μέτρου, με την πρόθεση του οικείου κράτους μέλους, κατά τη σύναψη της εν λόγω συμφωνίας, να προστατεύει έναν ή περισσότερους επιχειρηματίες από την εφαρμογή νέου καθεστώτος τελών, εν προκειμένω αυτού που προβλέπει ο τροποποιηθείς μεταλλευτικός νόμος.
- 86 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προσδιορίζει τις κρατικές παρεμβάσεις αναλόγως των αποτελεσμάτων τους και ανεξαρτήτως των τεχνικών που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη προς εφαρμογή των παρεμβάσεων αυτών (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-56/93, EU:C:1996:64, σκέψη 79· Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-75/97, EU:1999:311, σκέψη 25· British Aggregates κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 89, καθώς και Επιτροπή και Ισπανία κατά Government of Gibraltar και Ηνωμένου Βασιλείου, C-106/09 P και C-107/09 P, EU:C:2011:732, σκέψεις 91, 92 και 98).
- 87 Η MOL φρονεί ότι το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί καθόσον, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή, οι σκέψεις 64, 65, 67 και 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν αφορούν τον επιλεκτικό χαρακτήρα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 88 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, στις σκέψεις 62 και 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι το επίμαχο μέτρο αποτελείται από δύο στοιχεία, ήτοι τη συμφωνία του 2005 και τον τροποποιηθέντα μεταλλευτικό νόμο, και διαπίστωσε ότι η συμφωνία αυτή δεν συνεπάγεται στοιχείο ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
- 89 Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' αρχάς, στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όταν ένα κράτος συνάπτει με επιχειρηματία συμφωνία μη περιέχουσα στοιχείο κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, το γεγονός ότι, στη συνέχεια, μεταβάλλονται οι εξωτερικές προς τη συμφωνία αυτή συνθήκες ούτως ώστε ο εν λόγω επιχειρηματίας περιέρχεται σε

πλεονεκτική θέση σε σχέση με άλλους επιχειρηματίες οι οποίοι δεν συνήψαν παρεμφερή συμφωνία δεν αρκεί ώστε, εξεταζόμενες από κοινού, η συμφωνία και η μεταγενέστερη μεταβολή των εξωτερικών προς τη συμφωνία αυτή συνθηκών να θεωρηθούν ως συνιστώσες κρατική ενίσχυση.

- 90 Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε, στη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι, σε διαφορετική περίπτωση, κάθε συμφωνία την οποία συνάπτει επιχειρηματίας με ένα κράτος η οποία δεν περιλαμβάνει στοιχείο κρατικής ενισχύσεως κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ δύναται πάντοτε να τεθεί εν αμφιβόλω, όταν η κατάσταση της αγοράς στην οποία δρα ο συμβαλλόμενος στη συμφωνία επιχειρηματίας εξελίσσεται ούτως ώστε να του παρέχεται πλεονέκτημα, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως ή όταν το κράτος ασκεί την κανονιστική εξουσία του κατά τρόπο δικαιολογούμενο αντικειμενικώς εκ των εξελίξεων στην αγορά σεβόμενο τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμφωνία αυτή.
- 91 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι συνδυασμός στοιχείων όπως ο επισημανθείς από την Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση μπορεί να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση όταν οι όροι της συναφθείσας συμφωνίας προτάθηκαν επιλεκτικώς από το κράτος σε έναν ή περισσότερους επιχειρηματίες και όχι βάσει αντικειμενικών κριτηρίων απορρεόντων από πράξη γενικής ισχύος τα οποία είναι εφαρμοστέα σε κάθε επιχειρηματία. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι το γεγονός ότι μόνον ένας επιχειρηματίας συνήψε συμφωνία τέτοιου είδους δεν αρκεί για να αποδείξει τον επιλεκτικό χαρακτήρα της συμφωνίας, εφόσον το γεγονός αυτό μπορεί, μεταξύ άλλων, να προκύπτει από τη μη ύπαρξη ενδιαφέροντος εκ μέρους οποιουδήποτε άλλου επιχειρηματία.
- 92 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία, για την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ενιαία ενίσχυση μπορεί να αποτελείται από συνδυασμό στοιχείων υπό την προϋπόθεση ότι παρουσιάζουν, λόγω ιδίως της χρονολογικής αλληλουχίας τους, του σκοπού τους και της καταστάσεως της επιχειρήσεως κατά τον χρόνο επελεύσεώς τους, τόσο στενούς δεσμούς ώστε να είναι αδύνατο να διαχωριστούν (απόφαση *Bouygues και Bouygues Télécom* κατά Επιτροπής κ.λπ. και Επιτροπή κατά Γαλλίας κ.λπ., C-399/10 P και C-401/10 P, EU:C:2013:175, σκέψεις 103 και 104 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 93 Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε, στην ίδια σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι συνδυασμός στοιχείων όπως αυτός τον οποίο προέβαλε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δύναται να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση όταν το κράτος ενεργεί ούτως ώστε να προστατεύσει έναν ή περισσότερους επιχειρηματίες, ήδη παρόντες στην αγορά, συνάπτοντας με αυτούς συμφωνία που τους παρέχει εγγυημένους για όλη τη διάρκεια της συμφωνίας συντελεστές τελών, έχοντας συγχρόνως την πρόθεση να ασκήσει μεταγενέστερα την κανονιστική του αρμοδιότητα, αυξάνοντας τον συντελεστή του τέλους οπότε οι λοιποί επιχειρηματίες στην αγορά θα περιέλθουν σε δυσμενή θέση, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για επιχειρηματίες που είναι ήδη παρόντες κατά την ημερομηνία συνάψεως της συμφωνίας ή για νέους επιχειρηματίες.
- 94 Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, στη σκέψη 68 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι έπρεπε να εξετάσει αν, εν προκειμένω, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι το επίμαχο μέτρο ήταν επιλεκτικό.
- 95 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, όπως υποστηρίζει η MOL, οι σκέψεις 64 έως 67 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως δεν αφορούν, αφεαυτές, την εξέταση του επιλεκτικού χαρακτήρα της συμφωνίας του 2005, αλλά αποτελούν εισαγωγικές παρατηρήσεις για την παρουσίαση του σχετικού πλαισίου βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι το επίμαχο μέτρο ήταν επιλεκτικού χαρακτήρα.

- 96 Συγκεκριμένα, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 107 και 114 των προτάσεών του, με τις εν λόγω εισαγωγικές παρατηρήσεις, το Γενικό Δικαστήριο αποσκοπούσε, στην πραγματικότητα, να προσεγγίσει το ζήτημα της υφιστάμενης σχέσεως μεταξύ της συμφωνίας του 2005 και του τροποποιηθέντος μεταλλευτικού νόμου, επί του οποίου η Επιτροπή δεν είχε αποφανθεί συγκεκριμένα με την προσβαλλόμενη απόφαση, και, ειδικότερα, να προβάλει το ότι, ελλείψει χρονικής και/ή λειτουργικής σχέσεώς τους, τα δύο αυτά στοιχεία δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως αποτελούντα ενιαίο μέτρο ενισχύσεως.
- 97 Συνεπώς, με τις εν λόγω εισαγωγικές παρατηρήσεις, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε απλώς τη νομολογία του Δικαστηρίου στην απόφαση *Bouygues και Bouygues Télécom* κατά Επιτροπής κ.λπ. και Επιτροπή κατά Γαλλίας κ.λπ. (C-399/10 P και C-401/10 P, EU:C:2013:175), της οποίας εξάλλου το Γενικό Δικαστήριο έκανε μνεία στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και σύμφωνα με την οποία, καθόσον οι κρατικές παρεμβάσεις έχουν διάφορες μορφές και πρέπει να αναλύονται σε συνάρτηση με τα αποτελέσματά τους, δεν αποκλείεται ότι πλείονες διαδοχικές παρεμβάσεις του κράτους πρέπει, για την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να θεωρηθούν ως μία παρέμβαση. Τούτο δύναται ιδίως να συμβεί οσάκις διαδοχικές παρεμβάσεις παρουσιάζουν, λόγω ιδίως της χρονικής αλληλουχίας τους, του σκοπού τους και της καταστάσεως της επιχειρήσεως κατά τον χρόνο των παρεμβάσεων αυτών, τόσο στενούς δεσμούς ώστε να καθίσταται αδύνατος ο διαχωρισμός τους.
- 98 Υπό την ίδια οπτική, στη σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, αφενός, η αύξηση των μεταλλευτικών τελών, η οποία τέθηκε σε ισχύ το 2008, έλαβε χώρα σε ένα πλαίσιο αυξήσεως των διεθνών τιμών και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε ότι η συμφωνία του 2005 συνήφθη ενόψει τέτοιας αυξήσεως, και το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι ο συνδυασμός της εν λόγω συμφωνίας και του τροποποιηθέντος μεταλλευτικού νόμου δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
- 99 Επομένως, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 64 έως 67 και 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν ενέχει καμία πλάνη περί το δίκαιο.
- 100 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα της Επιτροπής ότι σημασία έχει το γεγονός ότι, μετά τις 8 Ιανουαρίου 2008, η MOL ήταν η μόνη επιχείρηση η οποία περιήλθε σε πλεονεκτική θέση. Συγκεκριμένα, συνομολογείται, εν προκειμένω, ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το ζήτημα κατά πόσον το επίμαχο μέτρο έχει επιλεκτικό χαρακτήρα συζητήθηκε από τους διαδίκους μόνο σε σχέση με τη συμφωνία του 2005 και όχι σε σχέση με τον τροποποιηθέντα μεταλλευτικό νόμο.
- 101 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.
- 102 Δεδομένου ότι κανένα από τα επιχειρήματα της Επιτροπής προς στήριξη του μοναδικού λόγου αναιρέσεως της δεν ευδοκίμησε, η αίτησή της αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 103 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο λόγος αναιρέσεως που πρόβαλε η Επιτροπή απορρίφθηκε και η MOL είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)